

12 ENHET

12.1 Enhetens lag

¹Enhetslagen garanterar att allt livs enhet en gång skall förverkligas. Utvecklingslagen och ödeslagen garanterar allt livs eviga utveckling. Skördelagen garanterar livets oblidkeliga rättvisa.

²All medvetenhetsaktivitet, som ej nått emotionala attraktionsstadiet eller essentiala enhetsstadiet, bryter mot frihetslagen, enhetslagen och utvecklingslagen.

³Den ras, nation, som anser sig förmer än andra, kränker enhetens lag med påföljd.

⁴På lägre stadier har människan ingen utsikt att leva förnuftigt eller i överensstämmelse med livslagarna. För att kunna fatta enhetens lag och allt livs enhet måste hon (på mystikerstadiet) ha upplevat emotionala attraktionens lyckliggörande erfarenheter.

⁵Talet om ansvarsfrihet är särdeles betecknande för mänsklighetens nästan totala livsokunghet. Det finns intet sådant som ansvarsfrihet. Vi utgör alla en enhet, vare sig vi vet om det eller ej. Detta innebär att vi är ansvariga för det som är och sker. Vår gemensamma delaktighet under våra tiotusentals inkarnationer i vad som tänkts, känts, sagts och gjorts har bidragit till att det är som det är. Redan genom våra tankar verkar vi för eller mot allas medvetenhetsutveckling. Vi är ansvariga för allt vi tänker eller har tänkt. Såsom människor är vi delaktiga i ansvaret för lägre riken. Att tro sig kunna vara fri från ansvar är att tro sig kunna göra sig oberoende av natur- och livslagar. Enda sättet är att rätt tillämpa dem.

⁶De energier, som strömmar ner genom kausalhöljet och håller de lägre höljena vid liv, verkar olika på olika individer, eftersom allting är unikt: individens höljen, materien i dessa höljen, medvetenheten i höljena (beroende på unik erfarenhet i alla involverings-, involutions- och evolutionsprocesser). De nedströmmande energierna är unika, eftersom dessa strömmars sammansättning av atomer alltid är unik. Det generella är gemensamt, det individuella är särart. Icke två uppfattningar är absolut lika i alla avseenden. Men det väsentliga är gemensamt. Allt detta gör sig gällande i frihetslagen och enhetslagen, två fundamentala livslagar, både ömsesidigt beroende och ofrånkomliga: alltings egenart och alltings enhet.

⁷Den som i sin medvetenhetsutveckling inte nått fram till förståelsen för enheten såsom nödvändiga förutsättningen för frihet och makt, har ännu mycket att lära. Det finns ingen annan möjlighet, när individen nått självbestämmdhet: antingen allas enhet eller allas krig mot alla.

⁸De prov lärjungarna får genomgå är enligt skördelagen. De har bett om att få bli hjälpare, och ju mer befriade de är från gammal sådd, desto friare är de att kunna hjälpa. Många tycker att vad de får genomgå ofta når gränsen för vad de kan bära. Men detta är misstag, som beror på att de inte vet hur stora resurser som står dem till buds, om de ville bruka dem. Ingen som ställt sig under enhetslagen, kan försättas i oöverkomliga svårigheter. "Kärleken utplånar dålig skörd." Sedan är det en annan sak, om lärjungen frivilligt påtar sig offer för att hjälpa.

⁹Esoteriska axiomet lyder: "Såsom människan tänker, hoppas och vill, sådan är hon." Det är icke "tron" utan viljan det kommer an på, en oavslätlig målmedveten inriktning med dynamiserad egenenergi. När individens vilja sammanfaller med enhetslagen, utvecklingslagen och lagen för självförverkligande, är talesättet "ske dig som du vill" bokstavligt sant. Då har människans vilja blivit "guds vilja" (icke tvärtom). Talesättet "icke min vilja, utan din" betydde detsamma.

12.2 Guds kärlek och vilja

¹De flesta är väl beredda att godtaga existensen av en fundamental intelligens, vanligtvis kallad "gud". De är väl också beredda att godtaga sanningarna att gud förverkligar sin vilja genom människan, att allt det bästa hos människan (vilja till enhet och förståelse) är effekten

av guds vilja och verksamhet, att det är i människoriket guds vilja och kärlek måste förverkligas, att vi gör detta genom att bli guds redskap bland människorna. Teologerna far vilse om de förkunnar något annat.

²Det är mänsklighetens uppgift att bli förverkligare av solsystemregeringens avsikt på jorden genom sunt förnuft, motiverat av kärlek och aktiverat av enhetsenergi. Liksom planet-hierarkin övervakar och leder mänsklighetens medvetenhetsutveckling, skall mänskligheten en gång övervaka och leda såväl mineral- som växt- och djurmedvetenheten; överföra mineralmonaderna till växtriket, växtmonaderna till djurriket och förbereda djurmonadernas kausallisering.

12.3 Allmänt om enheten

¹Uppgåendet i essentialvärldens (46) gemensamhetsmedvetenhet innebär inte att ”jaget uppgår i världssjälens” och jagmedvetenheten förintas. Man kan inte uppgå i något, varav man alltid utgjort en oförlorbar del: monadmedvetenhetens (om än i lägre riken omedvetna) delaktighet i kosmiska totalmedvetenheten.

²Varenda monad (uratom) är en individ, som äger oförlorbar egenart och, sedan han förvärvat oförlorbar medvetenhetskontinuitet mellan triader och höljen, också äger oförlorbar själv-identitet. Sedan monaden väl införts i kosmos och dess potentiella medvetenhet aktualiserats, finns för den endast en utväg, och det är att (vilka enorma tidrymder härför än ska åtgå) bli ett högsta kosmiskt jag (ett 1-jag i högsta kosmiska världen). Utvecklingstempot för de olika jagen kan vara högst olika. Det finns de som sätter rekord i utvecklingshastighet och utvecklingströghet; de som passerar genom människoriket på en eon och de som förbrukar eoner i flera solsystem, tills de beslutar sig för att ställa sin egenvilja i utvecklingens tjänst och inte längre leva för sig själva, sin självhävdelse, sin makt.

³Självhävdarna ska ha allting på sitt eget sätt, och andra skall foga sig efter deras vilja. Att uppgå i enheten, bli ett med alla, är omöjligt för dem. Orimlig tid åtgår också för dem att gottgöra sin skuld till alla monader i alla riken. Skuld skall betalas till sista öret. Den rättvisans lag kan ingen ändra på. Vi förlåter andra, och det är bäst för oss. Men för Lagen finns ingen ”förlåtelse”, endast gottgörelse.

⁴Potentiellt är alla (alla monader) ett, på grund av oförlorbara delaktigheten i kosmiska totalmedvetenheten. Det är individens egen sak att aktualisera denna enhet genom att tillämpa lagen för självförverkligande, genom att förvärva allt högre slag av självmedvetenhet i allt högre världar och riken. Det är först såsom essentialjag (46-jag) individen blir konstant medveten om enheten genom att leva i den.

⁵Men redan på mystikerstadiet kan han för något ögonblick nå upp till andratriadens essentialmedvetenhet och få samma förnimmelse av enheten och därmed känslan av att vara ”ett med gud”, bli medveten om sin gudomlighet (gud immanent). På mentalstadiet kan han genom en plötslig kausal intuition uppleva att den hylozoiska åskådning han införlivat med sin mentalmedvetenhet är i överensstämmelse med verkligheten och vet då också att han är gud immanent, gudomlig till sitt väsen, och att det endast är en tidsfråga, när han skall bli ett andrajag.

⁶Alla är vi inneslutna i enheten, om vi vet det eller ej. De som inser det vet att ju mer vi älskar, desto mer kärlek strömmar genom oss till andra och desto mer söker vi vara ett vibrerande centrum för den fundamentala universella kärleken.

⁷Vi har ingått i enheten, när vi blivit medvetet delaktiga av kosmiska totalmedvetenheten. Detta har ingenting att göra med kravet på den så kallade jämlikheten, som är ovetande om otalet utvecklingsnivåer från mineralrikets lägsta till högsta kosmiska nivå. Men det betyder att alla är förenade i strävan på väg mot samma mål.

⁸Enheten är universalitet. Däri är det icke längre fråga om det individuella, kärleken till någon viss eller något visst, utan till alla utan undantag. Det individuella, även egna jag-

existensen, har då förlorat sin mening. Så länge individen känner sig vara en individ, fattar han ej hithörande tillstånd. Däri finns ingen förnimmelse av motsättning mellan jag och du. Detta kan endast den fatta som ingått i enhetsmedvetenheten.

⁹I medvetna kollektivmedvetenheten (46-världens och alla högre världars) försvinner allt individuelltänkande (finns intet jag eller du) hos individen själv. Han lever i kollektiv medvetenhet, i gemensam medvetenhet med andra. För full förståelse av detta behövs givetvis förvärv av essentialmedvetenhet (46).

¹⁰Hela kosmos är en enda utvecklingsprocess. Alla manifestationsprocesserna (även involverings- och involutionsprocesserna) kan betraktas såsom förstadier till slutprocessen. Evolutionsprocessen går kontinuerligt från enhet till mångfald och från mångfald till enhet. När närmaste målet nåtts, en värld erövrats, börjar strävan på nytt och fortsätter så, tills individen ingått i kosmiska totalmedvetenheten, ett oändligt tjänande med oändliga krafter därtill, arbete på allas frigörelse ur ofullkomlighetens begränsningar. Ju fler monader som frigöres, desto större blir gemensamma sällheten. Strävan till makt blir strävan till isolering med fruktan för större makter och föraktet för mindre.

¹¹Det klumpiga ockulta talesättet om självet och icke-självet och slutliga insikten, att dessa är ett, kan bättre ersättas med förklaringen, att monaden såväl som dess höljen (med deras atomer) är delaktiga i kosmiska totalmedvetenheten och därför "ett". Allt utgör en enhet, därför att det finns endast en enda medvetenhet. Även talet om identifikation är missvisande, eftersom också däri ligger motsatser. Av det sagda torde framgå att egentligen redan det essentiala ligger bortom alla mänskliga begrepp. Essentiala förnimmelsen av "jag" är det samma som förnimmelsen av allt, det helas liv. Delen är då en enhetlig del av enheten.

¹²En människa, som icke ingått i enheten, som icke blivit essentialjag, står alltid utanför enheten. Hon kan uppleva enheten, i sällsynta ögonblick få kontakt med essentialvärlden, men icke ingå i den. Hon kan bli ett helgon (högsta emotionalnivån med emotionala attraktionen till allt levande), men hon är icke därför ett essentialjag, har icke ingått i enheten. Däri misstar sig alla religioner.

¹³Den desorienterade sökaren har ingen förnimmelse av "gud immanent", när han begår allsköns dumheter. Detta beror på att monadens delaktighet i kosmiska totalmedvetenheten inte kan uppfattas av lägre medvetenhet än den essentiala. Det är först när förvärvat 46-medvetenhet, som man blir medveten om sin delaktighet i kosmiska gudomligheten (1-46). Måtte nu bara inte som vanligt ett otal fantaster, som hört talas om detta slutmål, tro sig vara essentialjag!

¹⁴Högre slag av medvetenhet möjliggör förvärv av hithörande kunskap, men det är en möjlighet, som måste tillvaratagas genom forskning och tillämpning. Hela utvecklingen är fortsatt arbete för egen del och andras. Energi därtill och kunskap få vi från högre världars individer, som vi en gång kan efterlikna i ömsesidigt tagande och givande. Drönare blir eftersläntrare. För den som ingått i enheten blir tjänande av livet högsta sällhet.

¹⁵Esoterikern upplever emotionalmedvetenheten såsom lycka, mentalmedvetenheten såsom glädje och essentialmedvetenheten såsom sällhet. Essentialjaget kan säga med Lohengrin: "Jag kommer ej från kval och mörker. Från ljus och sällhet kom jag hit", och andra upplever det i hans närhet, så de erfar att han vet vad han talar om. Det behövs inga andra "bevis".

12.4 Särskilda esoteriska aspekter på enheten

¹I esoteriken talar man hellre om "enhet" än om "kärlek", eftersom ordet "kärlek" är så missbrukat, har använts om de mest egoistiska, från enheten avskiljande personliga begär. "Kärlek" förväxlas också alltför ofta med den omdömeslösa sentimentaliteten, som saknar sunt förnuft och urskillning och ställt till med så mycket elände. Enheten går utöver det blotta mänskliga och alltför mänskliga. Men denna enhet är inte bara övermänsklig kärlek utan också övermänsklig intelligens och övermänsklig vilja. Här talas i grund och botten om essen-

tialmedvetenheten (46). Även monadens självmedvetenhet i kausalhöljets enhetscentrum räknas till enhetsmedvetenhet, ty den förmedlar 46-medvetenhet i den mån denna kan uttryckas i 47:2. Och på mänsklighetens nuvarande allmänna utvecklingsstadium hör faktiskt även det högre emotionala (48:2,3) till det övermänskliga. Det återstår för människorna att lära sig att högre emotionala egenskaper, attraktionens egenskaper, inte är något man utan vidare äger, därför att man efterapar helgon. Det fordras självförverkligande genom tjänande av mänskligheten, utvecklingen och enheten.

²Andratriadens tre huvudslag av medvetenhet har man kallat ”intelligens” (47:1-3), ”enhet” (46:1-7) och ”vilja” (45:4-7). Dessa beteckningar är analogier med mänskliga förmågor och blir missvisande, ifall de tas bokstavligt. Det saknas ännu begripliga beteckningar, eftersom dessa slag av medvetenhet och energi ligger bortom möjlig mänsklig erfarenhet. I sin högsta potens innebär ”intelligens” (47:1) suverän förståelse för alla objektiva materiella företeelser inom de mänskliga världarna (47:4–49:7). ”Enhet” (46:1) är enhetsmedvetenhet, gemensamhetsmedvetenhet med förståelse för alla slag av medvetenhet inom världarna 46–49. ”Vilja” (45:4) är en syntes av samtliga energier och medvetenheter inom världarna 46–49 och allmakt inom dessa världar. De matematiska beteckningarna har den fördelen att de exakt anger inbördes förhållanden mellan olika världar, atomslag, molekylarslag etc. Indirekt antyder de också hur förfelat det är att ge de tre aspekterna i högre världar termer, med vilka företeelserna inte ens kan klassificeras.

³Frånsett lägsta slag av kausalmedvetenhet (47:3) är andrajagets medvetenhet samtidigt individual- och kollektivmedvetenhet. Att även högre kausalmedvetenhet är kollektivmedvetenhet, beror på att förbindelsen mellan kausalhöljets enhets- (47:2) och viljemedvetenheter (47:1) aktualiseras av energier från andratriaden.

⁴Att förnuft (intelligens), visdom (= enhet) och vilja är möjliga att uppfatta i de lägsta världarna, beror på närvaron av mentalatomer, essentialatomer och superessentialatomer även i lägsta materia (fysiska atomer).

12.5 Kontakten med essentialmedvetenheten

¹Det tar många inkarnationer från det att människan kan få spontan kontakt med övermedvetna världar (molekylarslag), till dess hon kan kontakta dessa metodiskt. Det är likadant med förvärv av felande egenskaper; det kan dröja hundra inkarnationer, innan någon viss förvärvats till femtio procent, såvida individen icke metodiskt och systematiskt strävar därefter. Det är enorm skillnad mellan att vara ”intuitiv” till en procent och såsom essentialjag till hundra procent. Det finns fog för talesättet ”man blir aldrig färdig”. Hur många kan för övrigt skilja på hugskott och vibration från essentialvärlden?

²Normalindividen är ur stånd att avgöra om hans ”infall” är intuition, kommer från det undermedvetna eller det emotionala övermedvetna eller Augoeides eller är av essential natur. För honom är sunda förnuftet enda vägledaren. Essential intuition är otillgänglig för alla som icke i allt behärskas av viljan till enhet och tjänandet av livet.

³Människan har lättare att nå kontakt med andratriadens essentialmedvetenhet än med dess kausalmedvetenhet. Essentialvärlden kontaktas nämligen genom förstatriadens emotionalatom (via enhetscentrum i kausalhöljet) och ej genom mentalmolekylen till andratriadens mentalatom (genom intelligenscentrum). Detta är förklaringen på varför Christos lade sådan vikt vid att ”älska gud”. Det är snabbaste sättet att utvecklas. Har individen kunskap om hur förbindelsen mellan det emotionala och det essentiala skall upprättas och förbli obruten, har han också möjlighet att använda essentialintuitionen, som är ofelbar. Den kunskapen fås i esoteriken. Däri visar sig esoterikens stora betydelse även för livsåskådningen. Enda förbindelsen mellan individen och essentialmedvetenheten är emotionalatomen. Mentalmedvetenheten kan kontakta endast kausalmedvetenheten. Kontakten med det superessentiala går genom fysikalatomen. Det är därför fysisk inkarnation är nödvändig.

⁴Snabbaste sättet att nå kontakt med essentialmedvetenheten är strävan till kärleksfull förståelse av alla, frigjord från förstajagets sårbarhet och infantilitet, oberörd av allt.

⁵Planethierarkin försäkrar att det icke finns någon aspirant, som icke kan intensifiera sin enhetsmedvetenhet, vilken ej bör förväxlas med emotionala attraktionen och dess sentimentalitet.

12.6 Enhet är icke-dualitet

¹Neofyten pratar lättvindigt om att identifiera sig med andra och strävar ivrigt efter att finna sin grupp och uppgå i den. Men därmed umgås han ständigt med dualitetens begrepp: det egna jaget och alla andra jag, det egna jaget och gruppen, det egna jaget och gruppens energi som han nu kan bruka. Verkligheten är dock en helt annan. Där verklig enhet uppnåts, finns ingen förnimmelse av jag och detta andra, jag och dessa andra. Där uppgåendet i enheten är fullständigt, finns intet urskiljande av individuell verksamhet inom gruppen, ty viljan hos den medvetenhet, som uppgått i gruppens medvetenhet, är ett med denna och verkar helt enligt denna. Där verklig enhet förvärvats, blir individen endast en kanal för gruppens vilja och verksamhet, och detta utan någon individens egen ansträngning, utan blott såsom en spontan reaktion.

²När de religiösa och mystikerna ber till gud, hyser begär eller längtan efter gud, fattar de gudomen såsom ett väsen utom dem själva. Esoterikern har kunskap om kausalhöljet och triadkedjan och vet att det finns en enda medvetenhet i kosmos. Han söker allt större delaktighet i denna kosmiska medvetenhet genom att förvärva medvetenhet i allt högre världar. Han fattar icke gud såsom transcendent, utan såsom immanent. Gud finns i allt, eftersom allt är en medvetenhet. Gud befinner sig alltså inte i motsättning till jaget, utan jaget är en del av gud.

³Menar man med ”gud” högre naturriken än det mänskliga, så får man begreppet ”gud transcendent”. När yogin säger, ”jag är gud”, så kan detta betyda antingen att han inser medvetenhetens enhet och alltings enhet och sig själv såsom del i enheten eller att han far vilse i en tro att ha nått slutmålet för all evolution.

12.7 Esoterikerns kontakt med enheten

¹Många tycker sig vid övergången från emotionalstadiet till mentalstadiet ”ha förlorat kontakten med det andliga”. Den tron tillhör såväl emotionala illusiviteten som mentala fiktiviteten. Esoterikern vet att vi alla är inneslutna i enheten och att vi aldrig kan förlora den kontakten, så länge önskan att äga den finns kvar. Känslan av ensamhet och övergivenhet är en illusion, ty alla är vi omslutna av högre världar och deltagare i dessas medvetenhet, vad vi än må tro eller känna eller tycka. Men så hjälplös är individen, att han kan bli offer för vilka felaktiga föreställningar som helst. Han saknar faktiska sanningskriteriet, tills han blivit medveten i kausalvärlden.

²Esoterikerns ”gud” är kosmiska totalmedvetenheten, av vilken han själv utgör en omistlig del (gud immanent). Hans procentuella delaktighet i övrigt beror på den utvecklingsnivå han uppnått.

³Det mystikerna kallar ”att leva i känslan av guds närvaro” är i släkt med vad esoterikerna fattar såsom delaktighet i kosmiska totalmedvetenheten (och alltså potentiell gudomlighet). Mystikerns upplevelse är emotional, esoterikerns mental, men det rör sig om samma realitet. Även esoterikern gör klokt i att lära sig uppleva denna verklighet icke endast mentalt utan även emotionalt, ty det emotionala är i innevarande eon den mäktigaste drivkraften. För människan är det Augoeides, som representerar denna ”guds närvaro”, Augoeides vår ”själ”, andratriadens devavikarie.

⁴Esoterikern har ett mycket enkelt sätt att mäta graden av sin kapacitet och graden sin ödmjukhet. Han behöver bara ställa sig frågan: hur mycket kan du älska, hur många kan du

älska, oberoende av hur de förhåller sig till dig, hur mycket kan du älska av allt levande, hur mycket återstår för dig att älska av allt övermedvetet? Även höga kosmiska väsen inser hur långt över dem andra i ännu högre världar står. Den insikten är grunden till deras ödmjukhet.

³För esoterikern finns endast ett "samfund", de "heligas samfund", femte naturriket, planet-hierarkin. De samfund, som hör till mänskligheten, är endast alltför ofullkomliga för att vara honom till hjälp. Men det är icke den planethierarki som klärvoajanten möter i emotional-världen och som så gärna upptar honom i sin församling, som så lätt inbillar honom att han snabbt nog kan bli såväl mentaljag som kausaljag och essentialjag och många fler högre jag. Han behöver endast genomgå de initiationer, till vilka han kallas, när han blivit välbehövligen förberedd att kunna godtaga alla de illusioner som hör till dessa högre grader. Att illusionen för gradpasseraren ter sig intensivt verklig, hör till saken. Försök inte att säga något annat, ty han har upplevat "verkligheten". Och han vet vad han talar om.

⁶Ett gott råd till de esoteriskt okunniga. Sträva icke efter att bli klärvoajanta! Vänta med det tills ni blivit essentialjag, så kan ni ej bli bedragna, ty essentialmedvetenhet är enda garantin!

12.8 Grupper

¹Det talas mycket om "gruppen" i den esoteriska litteraturen, ty allt esoteriskt arbete är grupparbete. Med "gruppen" avses i de flesta fall kollektiviteten eller det generella i motsats till och såsom förutsättning för det individuella. Beteckningen "grupp" hänför sig till en samling individer med gemensamma arbetsuppgifter. Likaledes kunde ordet "gruppedvetenhet" i esoteriska litteraturen bättre ersättas med "kollektivmedvetenhet" (på viss nivå). Det finns lika många olika slag av kollektivmedvetenhet som det finns utvecklingsnivåer, grader av förvärvat livsförståelse i såväl generell som individuell bemärkelse.

²Så snart oinvidiga hör talas om grupp, tänker de på något separativt, något exklusivt, en motsats till något annat. I fråga om esoteriska grupper är den synen grundfalsk. Det finns ingen exklusivitet i enheten, och esoteriska grupper utgöra inga isolerande företeelser i kollektiviteten. Alla grupper samarbetar. Gruppens enda existensberättigande ligger i den effektivitet den möjliggör.

³Envar tillför gruppen sin egenart, sin speciella förmåga, sina speciella egenskaper, och det är föreningen av dessa olika slags energier, som hundrafalt förstärker den enskildes möjlighet till insats. Gruppkraften är överindividuell, och därpå beror dess effektivitet.

⁴När förmågan av förståelse i emotionalt och mentalt, psykologiskt och kulturellt hänseende och förmågan av tolerans är närmast obefintlig, är det naturligt, att folk sluter sig samman i grupper, där man kan mötas i åtminstone något avseende. Dylika självformade grupper är ej detsamma som de esoteriska. Allt eftersom intoleransen ökar och förståelsen blir allt sällsyntare, tycks dessa grupper bli allt mindre.

12.9 Lärjungaskap är gruppliv

¹Tillströmningen av lärjungar är numera så stor, att lärarna ha måst tillgripa nya metoder. Numera blir ingen ensam individ antagen till lärjunge, utan lärjungen tillhör alltid en grupp om högst nio individer, och det är gruppen som antas till lärjunge. Vad lärjungen får veta, blir gruppens gemensamma vetande. Även den individuella undervisningen om lärjungens höljen och speciellt anbefallda medvetenhetsaktivering delges alla i gruppen. Det får inte finnas någon individuell isolering. Alla får veta allt om alla i gruppen, så att individerna lär sig tänka kollektivt såsom en enhet. Enheten blir det primära.

²Det betyder för gruppens samtliga medlemmar mycket stora fördelar. Envar i gruppen är inställd på att hjälpa de andra med sina speciella egenskaper och förmågor, varmed individen får en möjlighet att snabbt befrias från resterande fel och brister och snabbt förvärva erforderlig procent av otillräckliga egenskaper. Alla känner sig som ett i full harmoni och förståelse. Det fordras total hängivenhet och offervilja av samtliga för uppgiften. En enda kan fördröja

arbetet för de övriga. Det är en gemensam kunskap, förmåga och energi, närmast som naturkraft. Denna kapacitet ställs till planethierarkins förfogande för lösning av något speciellt problem i mänskligheten. Fås några tusen sådana grupper, kan hela mänsklighetens utveckling avsevärt påskyndas. Problemen kan beröra vilka områden som helst: politiska, sociala, vetenskapliga, filosofiska, esoteriska etc.

³Gruppen skyddar även mot de alltför starka nedströmmande energierna. Lärjungens höljescentra kan inte tillgodogöra sig dessa energier, utan dessa skulle, ifall de uppfångades och ej ginge spårlöst förbi, verka destruktivt. Med de gamla metoderna fick energierna först passera lärarens höljen och sedan överföras på lärjungen. I gruppen blir energierna fördelade på flera och kan därför utan skada upptagas av gruppens medlemmar. Gruppen verkar alltså såsom skydd.

⁴Gruppens uppgift är att forma en gemensam "gruppsjäl", ett kollektivväsen. Envar lämnar sina speciella bidrag härtill med sin egenarts egenskaper och förmågor. Dessa kommer övriga i gruppen till godo. Det gemensamma arbetet på "gruppsjälen" fulländning underlättar för samtliga att nå samma fulländning. Varje ensidig egenart kompletteras med övriga för gemensam allsidighet. Och deltagandet i den gemensamma gruppsjälen underlättar övergången till essentialvärlden, definitiva uppgåendet i gemensamheten. Augoeides med sin kollektivmedvetenhet gör vad han kan för att underlätta denna kollektivbildning. Vid upplösningen av kausalhöljet och övergången till essentialhöljet upplöses också "kollektivsjälen", eftersom den då fyllt sin uppgift. Kollektivväsendet är en materief orm, bildad av molekyler från samtliga deltagares höljen. Utbyte av molekyler i formen äger rum, när individen aktiverat ett högre molekylarslag i något av sina höljen. Fulländad består formen av samtligas högsta molekylarslag (subatomiska). Man torde erinra sig, att alla molekylarslag ursprungligen formats av atomerna från den värld de tillhör, alltså består av atomer.

⁵Även den esoteriska läkekonsten blir en gruppforeteelse. "De helande krafterna" är en gemensam gruppkraft, varvid envar bidrar med sin förmåga, fullt medveten om sjukdomstillståndet och vilket centrum i eterhöljet, som skall påverkas. Det är således ingen "helbrägdagörelse" på måfå, utan förutsättningen är verklig sakkunskap.

12.10 Byggandet av bron

¹Erövringen av andrajagets medvetenhet består objektivt sett i att individen bygger en förbindelseled mellan förstatriadens mentalmolekyl och andratriadens mentalatom. Med mentala ideer bygger monaden stycke för stycke den bro, på vilken den kan färdas mellan första- och andratriaden (mellan 47:4 och 47:1). Individen bygger själv denna förbindelseled genom självinitierad medvetenhetsaktivitet, genom självständigt skapande i enlighet med livslagarna.

²Detta gör han genom att själv förvärva kunskap om verkligheten och livet enligt lagen för självförverkligande. Detta gör han genom att hjälpa andra till större livsförståelse på deras nivå, till större förståelse för enhetens eller kärlekens lag. Detta gör han genom att tjäna alla på de sätt han äger förutsättning för eller såsom tillfällen erbjuder sig. Detta gör han genom kärleksfull förståelse för allt och alla, vilket är något helt annat än omdömeslös sentimentalitet eller personlig tillgivenhet.

³Byggandet av bron är intet lätt arbete, och det kan taga flera inkarnationer, beroende på förstajagets emotionala attraktionsförmågor och mentala verklighets- och livsförståelse. För högsta emotionala och mentala kapacitet kan det lyckas under en inkarnation, om jaget, befriat från emotionala illusiviteten och mentala fiktiviteten, vill nå målet för att bättre kunna tjäna mänskligheten och enheten.

⁴När individen byggt bron, kan han genom att vitalisera hjärtcentrum förvärva medvetenhet i andratriadens essentialatom, visserligen till att börja med endast lägsta slag av essential molekylarmedvetenhet (46:7).

12.11 Invokation och evokation

¹”Invokation” betyder begäran och ”evokation” behovens fyllande. De motsvarar till del de gamla orden ”bön” och ”bönhörelse”, som så otroligt missbrukats. Men invokation är mycket mer än enbart vad man menar med ”bön”. Den är även såväl instinktiva längtan efter ”något högre” som lärjungarnas klart medvetna anhållan om bistånd från planetierarkin. Behoven finns alltid och tillgodoses, när det finns utsikt att de mottagna energierna används på det riktiga sättet, vilket sällan är fallet. Ifall motivet för invokationen är att få hjälp till tjänandet av mänskligheten, utvecklingen och enheten och ifall förutsättning finns för rätt användning, fås också hjälpen: evokation. Evokationen är alltså avsedd att medföra den vunna insiktens omsättning i handling

²Dualitet i esoterisk bemärkelse avser motsättningen mellan högre och lägre. Denna motsättning finns alltid, tills individen nått högsta kosmiska världen, även om den i enhetsvärldarna (46–1) icke förnimmes såsom motsättning. Invokationens och evokationens vetenskap avser just denna relation, exempelvis det mentala såsom lägre i förhållande till det kausala såsom högre. Det lägre finner alltid gensvar hos det högre, så snart det lägre är redo att mottaga det högres materieenergi. I detta ”redo” ligger erforderliga metodiska och systematiska förutsättningar för rätt användning. Positiva och negativa energiströmmarna är konstanta och verkar i båda riktningarna: evokatiskt ”nedåt” och invokatiskt ”uppåt” såsom evolutionsenergi.

³På mänsklighetens nuvarande allmänna utvecklingsstadium saknar människorna förmåga att rätt betjäna sig av invokationens möjlighet, emedan de saknar kunskap om livslagarna och inte kan ”begära” rätt. Människornas böner strider i regel mot livslagarna eller innebär förstärkning av själviska tendensen eller är skadliga för deras utveckling. Människorna får därför från planetierarkin behövliga formuleringar, s.k. mantraer, som de uppmanas använda. Endast de är i stånd begagna dessa mantraer rätt, som förstår begärens innebörd och är beredda att rätt använda mottagna energier, använda dem för mänskligheten, utvecklingen och enheten.

AUGOEIDES

12.12 Allmänt om Augoeides

¹Augoeides, en devamonad av essentialjags (46-jags) kapacitet, har avstått sitt kausalhölje åt människan. Genom detta kausalhölje tjänstgör han även såsom kausaljag åt människan, tills hon själv blir ett. Därefter är han kausaljagets essentialjag, tills kausalhöljet upplöses och han befrias från sitt uppdrag

²Augoeides lever i planetens essentialmedvetenhet, kollektivmedvetenhet, gemensamma medvetenhet, enhetsmedvetenhet. Det betyder att han representerar vår delaktighet i universella broderskapet.

³Beteckningen ”gud” på Augoeides avser den stora distansen i utvecklingshänseende. Det är nämligen en fundamental skillnad mellan dem som ännu står utanför och dem som definitivt ingått i enhetens gemensamhetsmedvetenhet.

⁴I enheten förnimmer jaget ingen motsättning mellan jag och du. Den som blivit ett essentialjag, kan identifiera sin medvetenhet med en annans medvetenhet, vara en annan samtidigt som han är sig själv. Det är därför Augoeides kan identifiera sig med människan

⁵Även om alla de som ingått i enheten, är individer med bevarad egenart, är de samtidigt ett kollektivväsen, och den förnimmelsen är den primära och dominerande. Också alla kollektivväsen är ett. Eftersom alla monader i lägre riken tillhör potentiella kollektivväsen, finns endast kollektivväsen eller, riktigare, ett enda kosmiskt väsen. Den som ingått i enheten, är ett med allt i en oupplöslig livsgemenskap.

⁶Augoeides intresserar sig för sin skyddsling och dennes medvetenhetsutveckling men samtidigt för mänskligheten såsom helhet. I den mån individen lever för sig själv och inte för

mänskligheten, utvecklingen eller enheten, kan Augoeides föga göra.

⁷Som alltid ifråga om medvetenhetsutvecklingen är det nivån som bestämmer förmågan. Mycket av det som sägs om Augoeides uppfattas olika på olika nivåer. Envar må pröva sig själv.

12.13 Kontakt med Augoeides

¹I esoteriska litteraturen uppmanas individen att förvärva intuition ungefär som om det gällde mentala omdömesförmågan. Men intuition är en andrajagets förmåga, och för att förvärva den måste man vara i kontakt med åtminstone essentialvärlden. Vad som avses med uppmaningen måste således vara förbindelse med Augoeides, som ju kan förmedla mentala ideer också vid tillfällig och sporadisk kontakt.

²Upprättandet av en permanent kontakt med Augoeides fordrar mycket mera. För denna måste monaden i förstatriaden i inkarnerande kausalhöljet aktivera andratriadens såväl kausala som essentiala medvetenhet: kausala medvetenheten i andratriadens mentalatom (47:1) genom förstatriadens mentalmolekyl (47:4) och essentiala medvetenheten i essentialatomen (46:1) genom förstatriadens emotionalatom (48:1), båda kontakterna såsom permanenta förbindelseleder via kausalhöljets centra. Den gamla beteckningen på detta arbete var ”att bygga antahkarana”.

³För denna permanenta kontakt måste monaden bli ett kausaljag, dessutom med begynnande essentialmedvetenhet, eftersom Augoeides lever i enhetsmedvetenheten och inte intresserar sig för förstajagets individuella och separativa problem. Den emotionala attraktionsenergin (48:2) måste då via kausalhöljets enhetscentrum (47:2) aktivera det embryoniska essentialhöljets (46:5-7) passiva medvetenhet.

⁴Människomonaden gör detta genom att förverkliga universella broderskapet i människans världar, särskilt fysiska världen, genom att leva för mänskligheten, medvetenhetsutvecklingen och enheten. Men för att påbörja byggandet av antahkarana måste monaden först ha blivit ett mentaljag (47:5). All emotional energi har då blivit enbart dynamisk utan sentimentalitet. Det är en avsevärd skillnad, om ett emotionaljag eller ett mentaljag aktiverar essentialmaterien med emotionalenergi. I det senare fallet har individen blivit fri från varje tanke på frälsning och belöning, varje beräkning. Han tjänar därför att han icke kan annat. Därmed får han kontakt med det essentialas vishet och enhet.

⁵Så länge människan känner sig som en isolerad individ utan samhörighet och söker Augoeides för sin egen personliga utveckling och inte för att bättre tjäna livet, saknar hon kontakt med det essentiala i tillvaron och söker förgäves kontakt med Augoeides. Han kan nå endast av dem som älskar. Kärleken, frigjord från sentimentalitet, yttrar sig snarast såsom vilja, icke såsom känsla. Den är enande energi utan referens till det egna jaget.

⁶Det är alltså först, när människan beslutar sig för att leva för mänskligheten, utvecklingen och enheten, som hon kan påräkna Augoeides' hjälp, och då endast för lösning av problem som rör hennes tjänande på de tre nämnda områdena. Augoeides måste vara säker på att människan inte missbrukar den kunskap och den energi han ger henne.

⁷Även sedan människan erhållit kontakt med Augoeides, finns alltid risk för att hon förväxlar hans inspirationer med telepatisk ”inspiration” från otal håll. Det är därför viktigt att inte godtaga något som strider mot sunt förnuft och livslagarna.

⁸Även om man inte har möjlighet att bli medveten om Augoeides' närvaro, är det en god vana att, när man väl bestämt sig för att tjäna mänskligheten, utvecklingen, enheten, rådfråga honom i allt som rör detta. Vanan blir en tendens till aktivering av övermedvetenheten, en aktivering som i sinom tid måste ge resultat och underlätta kontakten.

⁹Det är människans sak att komma i sådant förhållande till Augoeides att han inte förefaller vara ett du, ett annat jag, utan människans egen själ. Detta sker på mystikerstadiet och har i mystikernas skrifter formulerats på många olika sätt – människans känsla av att vara gudom-

lig, vara gud, vara ett med gud etc. – paradoxala för den som icke gjort motsvarande erfarenhet. Dessa erfarenheter motsvarar vad mystikern kallar ”guds ledning i livet”, och kontakten med enhetsenergierna blir upplevelse av ”gud såsom kärleken”. Det är denna upplevelse som fås vid kontakt med essentialvärlden genom Augoeides. Man förstår varför planethierarkin vid undervisningen av lärjungar inte skiljer på människan såsom kausalväsen och Augoeides utan talar om båda såsom ”själen”

12.14 Augoeides' ledning

¹Augoeides leder oss genom livet enligt ödeslagen. Ifall han ser att vi håller på att bli förstockade egoister, allt mindre tillgängliga för hans vibrationer, odla våra sämre egenskaper i stället för att förstärka våra goda, så kan det hända att han för att väcka oss tillser att vi ”faller”. Väl har det sagts att ”inled oss icke i frestelse” betyder: fräls oss så ifrån ondo att du icke behöver inleda oss i frestelse.

²Den inre trygghet, som kommer från viljan till enheten, strävar att göra det rätta så långt man ser det, hjälper alltid människan genom svårigheter i livet. Hon är på rätt väg och ledes av sin Augoeides, även om hon icke är medveten om det, när hon förlitar sig på hans hjälp, sedan hon själv gjort sitt yttersta. Hon kan då vara viss om, att det är bäst som sker, även om hon ej förstår det.

³Vi har ingenting att ängslas för. Vi är väl omhändertagna, om vi bara vill utnyttja livets erbjudanden. Augoeides gör vad han kan för att leda vår utveckling, och alla augoeider samarbetar för att hjälpa. Det är människornas fel att de föredrar att leva i skenet i stället för i verkligheten. De försvårar otroligt livet för sig själva och andra. Det behövde icke vara så. Om människorna levde för enheten, skulle vi leva i ett paradiset och skulle vi bli delaktiga av Augoeides' kunskap.

⁴Sök själv sanningen och lita till ditt eget omdöme, hurudant det än är! Det är bättre än att fästa sig vid andras utsagor, omdömen och påverkningar. Individerna måste lära sig lita till sitt förnuft och till sin Augoeides, som upplyser, när han kan få göra det. Det finns två slags sanningskriterier: esoteriska kunskapssystemet med kunskapen om livslagarna och enhetsbeviset.

12.15 Bli redskap för Augoeides

¹Augoeides kan direkt arbeta med människan först, när hon förvärvat emotional attraktion, som är förstadiet till kollektivmedvetenheten, möjliggör kontakt med essentialvärlden och mottaglighet för essentialvibrationer med strävan till enhet och kärlek till alla.

²Människan är Augoeides' redskap i de mänskliga världarna, och han ser till att detta hans redskap blir allt mer ändamålsenligt utformat. När detta är fullkomligt, kan monaden såsom kausaljag själv använda sina höljen på rätta sättet. Vi behöver inte oro oss för vår utveckling. Det enda Augoeides begär är att vi är villiga att bli redskap och själva arbetar på att göra detta redskap fysiskt, emotionalt och mentalt funktionsdugligt. Det lönar sig inte att vänta på initiativ från Augoeides. Det är människan, som skall utveckla sina förmågor genom eget arbete, allt efter sina möjligheter. Då som först kan hon bli redskap för Augoeides. När hon gör sitt bästa, kan han omärkligt ge henne tillfällen till nya erfarenheter att lösa något eller några av de otaliga uppgifter han ser kunna lösas inom människans livsområden. Först på högre nivåer inser människan meningen med det arbete hon utför, som ofta kan förefalla obetydligt och meningslöst såsom förberedelse till viktigare. Intet slags arbete är obetydligt; det har människorna svårt att lära sig inse. Så hette det om ”en arbetare i vingården”: ”Honom kan vi lita på och använda. Han utför de uppdrag livet ger honom. Han begär ofta misstag men är alltid villig erkänna dessa och gottgöra, även när det kräver största självförödmjukelse. Han är villig att uppoffra alla slags bekvämlighet, äta vilken mat som helst eller vara utan, sova på vilken bädd, arbeta i vilken miljö som helst, fraternisera med de mest föraktade, uthärda vilka slags umbäranden som helst.”